

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija samazināja Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) dalību Ziemeļreinas-Vestfālenes programmā *RESIDER*.

Pamatojot savu prasību, prasītāja norāda Regulas Nr. 4253/88 ⁽¹⁾ pārkāpumu, jo samazinājuma priekšnosacījumi nepastāv. Šajā sakarā tā īpaši norāda, ka atkāpes no orientējošā finansēšanas plāna nav uzskatāmi par būtisku programmas grozījumu.

Prasītāja norāda, ka pat tad, ja pastāvētu būtisks programmas grozījums, tika sniegta Komisijas iepriekšējā piekrišana, kas izriet no tās "Pamatnostādnēm struktūrfondu operatīvo pasākumu (1994. — 1999.) finanšu noslēgumam" (SEK (1999) 1316).

Pieņemot, ka samazināšanas priekšnosacījumi pastāv, prasītāja iebilst, ka attiecībā uz konkrēto programmu atbildētāja nav izmantojusi tai piešķirtās vērtējuma pilnvaras. Prasītāja uzskata, ka Komisijai būtu jāizvērtē, vai ERAF dalības samazināšana ir samērīga.

Visbeidzot, ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts labas pārvaldības princips, jo šī lēmuma dēļ prasītāja ir spiesta celt jaunu prasību par lēmumu, ko uz prasības celšanas brīdi tiesa jau izskata.

⁽¹⁾ Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz dažādu struktūrfondu, no vienas puses, struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības, no otras puses, koordināciju (OV L 374, 31.12.1988., 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 5. decembrī — *Dura Vermeer Groep* pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta T-351/06)

(2007/C 20/30)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dura Vermeer Groep NV* (pārstāvis — M. Slotboom, advocaat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt lēmuma 1. punkta d) apakšpunktu un 2. punkta d) apakšpunktu, ciktāl tie attiecas uz *Dura Vermeer Groep* atbildību un

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2006. gada 13. septembra lēmumu procedūrā saistībā ar EKL 81. pantu (Lieta COMP/38.456 — Bitumens — NL), ar ko tai par EKL 81. panta pārkāpumu tiek uzlikts naudas sods.

Savas prasības atbalstam tā vispirms norāda, ka Komisija ir pārkāpusi EKL 81. panta 1. punktu un Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punktu. Prasītāja uzskata, ka Komisija ir nepareizi interpretējusi Eiropas Kopienu Tiesas un Pirmās instances tiesas judikatūru par mātes sabiedrību atbildību gadījumā, kad ir aizdomas par meitas sabiedrību prettiesisku rīcību. Tādējādi Komisija prasītājai ir piemērojusi pārāk stingru pārbaudi. Turklāt Komisija esot nepareizi atainojusi *Dura Vermeer* koncernā pastāvošās faktiskās attiecības. Tāpēc Komisija neesot pierādījusi, ka prasītājai uz *Vermeer Infrastructuur BV* darbībām ir izšķiroša ietekme.

Otrkārt, prasītāja atsauca uz EKL 253. panta būtisku formālu prasību pārkāpumu un pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

Prasība, kas celta 2006. gada 5. decembrī — *Dura Vermeer Infra* pret Komisiju

(Lieta T-352/06)

(2007/C 20/31)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dura Vermeer Infra BV* (pārstāvis — M. Slotboom, advocaat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija